

sama na sebi. Ako je trs še mlad, puščajo se mu le najkrepkejše in močnejše trte, vse slabe, in tudi stari, suhi lanski čepi, kateri niso pogнали, se trdno pri lesu porežejo. Da-si tudi vinogradniki vedó, kako je treba trs rezati, vendar se po vinogradih dosti tako rezanih trsov nabaja, ki niso dobro in prav raščeni. Uzrok temu leži v napačni, in reči smemo tudi, v lahkomiselni in brezvestni rezi.

Poglejmo si najprej taki trs prav natančno. Pred drugim se bomo začudili, da je polovica trsa vsa suha. Poprek se nabaja mnogo suhega lesa. Na drugi polovici je še mali del, ki je sposoben, hrano sprejemati in soke dalje sprejavati.

Površina glave je z malimi, subimi čepi, ki so že vsi votli in ki raznim mrčesom stan in potuho dajejo, dež in mokroto v se spuščajo in tako gnjilobo trsa povzročajo, prek in prek posuta. Vrh tega je še cel trs z mahom in lišaji tako rekoč prepleten.

Od takega trsa se tedaj ne more pričakovati, da bi krepke trte in mnogo grozdja rodil. Od kod pa je tak trs prišel? Uzrok leži v slabi in napačni rezi spomladi, in pa v tem, da se trs premalo osnaži.

Ako si napake, katere se pri rezi delajo, po vrsti vsako posebej pogledamo, bomo našli, da se trte najprej ne režejo na 2—3 očesa, ampak dostikrat le na 1 oko. To oko pa more vsled marsikterih nezgod konec vzeti, kar nam potem ves prirodek trsov vzame. Druga napaka pa je ta, da trto ne odreže nekoliko nad očesom, ampak tik tega, ali celo še skozi oko. Oko je s tem dostikrat vničeno, les se blizu očesa posuši in tako najmlajša plast med lesom in skorjo ne more več soka sprejemati in dalje sprejavati in povzročiti, da oko požene. Toraj pazko imejte pri rezi! Vsak rezač naj pomisli, da na rti vinjaka nosi na štartine vina in da je velik greh, pri rezi lahkomiselno postopati.

Kako gorjušico ali ženof sejati.

Gorjušico gre zgodaj spomladi posejati, najbolje kaže posejatev sred meseca aprila. Seje se navadno iz roke na široko metaje. Se bolje je pa, jo po vrstah 50—60 centimetrov vrsto od vrste sejati. Gorjušica ne prenaša na novo pognojene zemlje, zato dobro kaže, jo po sadežu sejati, kteremu se navadno močno gnoji. Zemlja za gorjušico mora biti krepka in močna, globokosežna, rahla, čista plevela in ne vlažna. Čas za žetev je takrat, ko že stebila in stročje barvo dobivati začne. Pri črni gorjušici začno rujaveti, pri beli pa žolteti. Zrela je navadno meseca avgusta.

Najboljša starost mlečnih krav.

Starost, do katere se dajo krave z največim pridom za mleko rabiti, je odvisna od plemena dotične krave in o postrežbi. Po mnogih skušnjah je pa dognano, da krava do šestega teleta pri-

haja vedno boljša mlekarica, od tega časa pa na mleku zgubiva.

Dopisi.

Iz Celja. (Popotnik.) V dopisu „Iz Celja“ odgovorja „založništvo Popotnikovo“ v 5. št. „Slov. Gosp.“ na izjavo nekterih učiteljev, da niso v nobeni zvezi s „Popotnikom“ več, ter v tem „Odgovoru“ nalašč neresnico po svetu trosi. Sklicovaje se na § 19 tisk. uljudno prosimo, naj slavno uredništvo blagovoli sledeči popravek v svojem cenjenem listu ponatisniti, kakor postava veleva. 1. Učitelji niso nikdar obetali „Uč. Tovariša“ „podpirati“, kakor odgovarja založništvo Popotnikovo, nego so samo rekli, da se hočejo zopet „združiti“ z njim. (Prosim, naj se bere izjava učiteljev in odgovor založništva. 2. Res je, da bi šolski list z imenom „Pop.“ ne bi bil zagledal belega dne, ako bi mu ne bil založnik denarja ponudil, za kar ga nihče prosil ni; a izhajal bi še zdaj v Celji „Uč. Vestnik“, kakor je bilo v začetku sklenjeno. 3. Učitelji niso nikdar tajili, da g. založnik nima po njegovem mujenji prvega sredstva za izdavo lista, t. j. denarja, in da tudi pri „Popotniku“ nanj gleda; kar se pa tiče spretnega peresa, je pa „Popotnik“ sam živi dokaz, koliko je prišlo iz založnikovega peresa v Popotnikovo torbico. Toliko — kakor nič. Celo neresnično pa je, da bi bil g. založnik rokopise „pilil“, kako razžaljivo po svetu trobi; resnica je, da so ga učitelji naprosili, naj pregleda rokopise, kar se tiče doslednosti v pisavi (Sprachrevisor). Nikdar in nikoli ni — in tudi ni smel „popravljal“ in „piliti“ rokopisov gledé njih vsebine. Zato so imeli učitelji poseben odbor z odgovornim urednikom na čelu. G. založnik ni bil v tem odboru. Če bo treba, bomo to iz rokopisov dokazali. 4. Kar se tiče firme Popotnikove, na katero se založništvo sklicuje, so učitelji kot ustanovitelji in lastniki lista že pri prvem listu protestirali zoper podpis g. založnika kot „izdajatelja“ lista. G. prof. Ž. je bil samo založnik lista tako dolgo, da so učitelji sklenili, da se nočejo pipati za list, ker g. založnik zaradi preselitve „Pop.“ v Maribor ni mož beseda ostal. Zdaj je pa g. založnik vsem sam. Redka čast! 5. Na vprašanje g. založnika „Pop.“ zakaj je bilo treba objaviti, da učitelji niso v nobeni dotiki z njegovim listom, mu odgovorimo, da tirja značaj in čast učiteljev, da svet zve, da s takim slovenskim šolskim listom, kterega niti učiteljsko društvo niti čitalnica noče, niso v nobeni zvezi.

Bivši lastniki „Popotn.“

Iz Bileka v Hercegovini. Ljubi brat! Dajem ti v kratkih besedah na znanje, da se tukaj še vse več godi, nego časopisi poročajo. Človek bi ne verjel, če bi sam ne videl. Dne 15. januarja je prišlo semkaj 2 polka pešcev, 3 bataljoni špičakov in 1 bataljon lovcev in vendar še imamo

zmiraj strahu dovolj pred tolovaji. Nadalje ti nanznam, da ste šli 17. januarja 2 kompaniji s strelivom in živežem v Korito. Na sredi pota ste pa bili napadeni od vstašev, kateri so njima vse strelivo in ves živež vzeli, ter ji pobili, da je bilo groza. Ranjence so rezali in mučili po turški navadi. Dne 20. januarja nas je šlo zopet 1 lovski bataljon in 2 kompaniji pešcev z živežem in strelivom v Korito; prišedši na gore, nas zagledajo in začno celo s kanoni na nas streljati, a hvala Bogu! niso nam dosti škode naredili pač pa smo jih mi pobili, da je bilo grdo. Vstašev je padlo okoli osem sto. Kolikor smo jih ranili, se ne ve; od naše strani so padli 3 moži, ranjenih je bilo 15, nekateri smrtno. Ljubi moj! bridka nas še čaka, ker zdaj so vstaši zelo razkačeni ter pravijo, da nam sam Bog ne pomaga! Ljubi moj! srečnega se smem šteti, da sem še ostal pri življenji. Kroglice so brnele okoli ušes, da je bilo strašno poslušati, mej nogami in povsod so švigale, celo skozi kapo mi je ena šla, ena mi je bajonet odkrnila, ena krušnjak predrla. Ne morem ti povedati, kako sem Boga hvalil in molil, da me je pred smrtjo obvaroval! Poljske straže so razstavljene po dne in po noči. Tudi smo zunaj po dne in po noči, ker se nam je bati, da bi nam barak ne požgali in pobili vse skupaj.

Iz Šoštanja. (Šolska zadeva — železniški shod.) Kakor se sliši, so večini našega okrajnega šolskega sveta dnevi uže šteti, in zahvaliti se ima le nekemu skrivnemu tekmovalcu tam nekje unkray Drave, da se delovanju njegovemu ni še popolnem žila prerezala. Stvari, kakor je v istini, tukaj razpravljati ne smem, zavoljo skušenj s tiskovno svobodo. Povedati samo hočem, da je 6 udov okr. šol. sveta izstopilo za ta slučaj, če njihov zagovor svoje veljave brezvspešen ostane. Toda uže sedaj moremo reči, da bodo pri novej volitvi zopet ravno isti in sicer jednoglasno izvoljeni. Da oni tudi potem svojih nazorov ne bodo izspremenili, da bodo tudi potem čast in veljavo okr. šol. sveta varovali, ravno tako, kakor to sedaj storijo, porok so nam njih značaji. Ako se toraj opravičenim tirjatvam večine okr. šol. sveta od neke strani ne bi hotelo vstreči, prisiljena bi bila šestorica zopet izstopiti in zopet se izvoliti dati. — Dne 12. febr. t. l. bilo je v našem trgu kaj živahno. Obhajal je se shod mnogih mož, ki želijo železnico dobiti od Celja v Spodnji Drauburg. Trg je bil okinčan z bojami in zastavami. Sešli so se zastopniki 5 okrajnih zastopov, mest Celja in Slov. Gradca, trgov Žavca, Vranskega, Mozirja, Velenja, večih kmetskih občin, mnogo obrtnikov, trgovcev in velikih posestnikov. Zbrani so sklenoli delati na to, da se omenjena železnica res postavi. Ministru za trgovino odposlali so telegram s prošnjo, naj stavljenje ove železnice krepko podpira. Izvolili so odbor s sedežem v Šoštanji. Odbor ima skrbeti, da se podjetje uresniči. Predsednik je župan

g. Schnitzer, denarničar, načelnik okrajnega zastopa, g. Golob, in konzulent: inženir g. Mih. Vošnjak. S 3kratnim živahnim živijo-klicanjem na svitlega cesarja bil je imenitni shod sklenjen.

Od Sotle. (Grozno-temna megla) se je prikazala na obnebi Kozjanskih nemčurjev. Šolski kr. svet „sv. Peter pod sv. Goro“ je izvolil spoštovanega č. g. kaplana za svojega predsednika. — Ta izvolitev je liberalne nemčurčke v Kozjem tako razdražila, da je omenjena volitev duhovnega predsednika bila ovržena in nova razpisana. — Pa o groza! pri drugi volitvi dobi g. Smolej zopet vse glasove, razun glasa g. nadučitelja — Ulčarja! — Kaj bo zdaj, sam Bog ve? Ako le še zdaj prestopi, onda bo Austrija še rešena. — Naše državne poslance bi pa radi opozorili na naše žalostne šolske razmere. Grozno ponemčevanje mora pri mladini vsako pametno podučevanje zavirati. Kazni se od starišev silno iztirjavajo, ki svojih otrok zavoljo pomanjkanja potrebnega oblačila ne morejo redno v šolo pošiljati.

Iz Runča. (Dodatek) k šte. 52 „Slov. Gosp.“ o strašni smrti treh otrok, ktera se je zgodila 17. grudna 1881 popoldan. Starši so imeli navado, pogosto noč in dan svoje otroke puščati same. Jednako so jih tudi 17. grudna p. l. v svojo viničarsko koč hišno šte. 7, kakor nemo žival zaprli in njih celi dan pustili. Popoldan ob treh zapazijo otroci iz šole gredé, da se v tej koči nekaj sveti. In nato se zberejo sosede in zapazijo, da v koči gori in ko duri vlomijo, bilo je prepozno; trije otroci niso več živi, ampak mrtvi. Bil jih je namreč dim zadušil v hiši, kder so bili zaprti in si z žveplenkami ogenj napravili. Od teh otrok je eden okolo 6 let, eden 3 in eden pa eno leto star bil. Previdnost božja je obvarovala, da ni ogenj se razširil, in bi bila velika nesreča se lahko zgodila, ker kuhinja ni obokana in tudi dimnik lesen. Bilo bi tedaj strogo na to gledati od strani občine, da kjer ni obokana kuhinja in zidan dimnik, bi se ne smelo stanovati v takih hišah ali kočah. Staršem pa bodi ova nesreča v svarilo. Naj ne pozabijo, da bodo kedaj račun pred Bogom polagali zavoljo svojih otrok.

F. P.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Upanja dobivamo čedalje več, da se vstaja kmalu zatre. FML. Jovanovič je podpiran od brodovja, ki je iz morja goste kroglice metalo v Krivošijske gore, srečno spravil vojake skalovju na višine in zasedel Ledenice, Greben, Orahovac; Krivošijanci se ne morejo dalje braniti. Huje se godi našim okolo Foče in Treskavice planine. Vsaki dan so boji in praske, do sedaj brez posebnega vspeha. — Gosposka zbornica je sprejela postavbo o nabiranji novincev ali rekrutov in obdačenji umetno narejenega vina.